

på os i Det Konservative Folkeparti. Vi mener fortsat, at EU er noget af det bedste, hvis ikke det allerbedste, der er sket for Europa. Europa var før i tiden skueplads for to altødelæggende verdenskrige og derefter en opdeling i Øst og Vest, og begge dele havde uhyrlige menneskelige omkostninger til følge. Kontrasten til Europa i dag kunne næppe være større. I dag er Europas lande forenet om et fredeligt og fordrageligt samarbejde, der gør os alle rigere og tryggere.

Samarbejdet har selvfølgelig også sine problemer, og dem skal vi sammen med de øvrige 26 EU-lande gøre en aktiv indsats for at løse, men vi skal samtidig have de store linjer og vigtigheden af det europæiske projekt for øje.

Det siger sig selv, at EU på grund af sit omfang og sine opgaver ikke kan fungere på helt samme måde som Danmark. Der findes – og her er vi Konservative så enige med Dansk Folkeparti – eksempler på domme fra EF-Domstolen, der er udtryk for en aktivistisk fortolkningsstil, og som vi ikke er enige i. Derfor er det også yderst tilfredsstillende, at regeringen i de sager arbejder aktivt for at løse de problemer, som de uheldige eller ugunstige domme skaber for Danmark. Men ved at deltage konstruktivt i EU kan Danmark få indflydelse også på Domstolens praksis. Det får vi ikke ved at stå surmulende udenfor med vores fire forbehold i hånden eller ved at kræve traktatændringer, der skal pålægge Domstolen en særlig fortolkningsstil, sådan som Dansk Folkeparti lægger op til i beslutningsforslaget.

Der er tværtimod god grund til at sætte en tyk streg under to kendsgerninger:

For det første er de fleste afgørelser fra EF-Domstolen til Danmarks og hele Europas fordel. De styrker de politiske værdier, som EU bygger på. Det drejer sig bl.a. om ligestilling, det indre marked og åbenhed i EU's institutioner. Vi Konservative mener, at en stærk Domstol er blandt forudsætningerne for EU og EU's arbejde. Den er med til at fremme integrationen på de områder, hvor medlemslandene allerede på demokratisk vis har aftalt, at der skal ske en integration.

For det andet er langt de fleste afgørelser fra EF-Domstolen ikke udtryk for domstolsaktivisme, men derimod for en arbejdsform, der er både solid og jordbunden, som også professor Hjalte Rasmussen, som Dansk Folkeparti henviser til i sit beslutningsforslag, påpeger det. Aktivistiske domme er altså undtagelsen frem for reglen. Reglen er derimod domme, der er ud-

tryk for en solid og jordbunden fortolkningsstil svarende til den, danske domstole praktiserer.

Alt i alt er vi Konservative imod beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti. I EU får vi efter vores opfattelse kun indflydelse, hvis vi deltager aktivt og helhjertet. At kræve traktatændringer i en tid, hvor EU-landene har vanskeligt ved blot at ratificere en ny traktat, vil næppe give Danmark øget indflydelse. Endelig er problemet med domstolsaktivisme ikke så stort, som Dansk Folkeparti gør det til. Det må og skal vi holde fast i.

Kl. 14:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 14:26

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg er sådan set meget enig med fru Sjelle i, at Danmark skal deltage aktivt og konstruktivt, særlig set i lyset af det, som fru Helle Sjelle tidligere har udtalt, og jeg citerer: EU-landene bør drøfte EF-Domstolens retspraksis, som er blevet mere aktivistisk de seneste år. Citat slut.

Sådan udtalte fru Helle Sjelle til B.T. sidste sommer, den 29. juli. Der kunne jeg godt tænke mig at høre, når nu fru Helle Sjelle siger, at vi skal være mere konstruktive i EU-sammenhæng, og at vi samtidig hører, at man altså oplever en retspraksis, som er mere aktivistisk, om det så betyder, at Det Konservative Folkeparti faktisk godt kan se et problem i den aktivisme, som man så vil bruge sin konstruktivisme på at ændre, eller hvad betyder det?

Kl. 14:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:26

Helle Sjelle (KF):

Jamen som jeg også sagde i det citat, som hr. Morten Messerschmidt jo var så venlig at læse op, så synes vi selvfølgelig, at man skal følge Domstolens arbejde nøje og også drøfte arbejdet indimellem. Det er jo bl.a. også, hvad man har gjort i forbindelse med den Metockdom, som der faldt tidligere. Der er man jo netop gået ind i EU og har sagt: Hvad er det her for noget? Vi er ikke enige i den her dom, og vi søger nu at ændre på direktivet. Vi mener ikke, at det var en rimelig dom, der faldt i den sag. Det synes jeg egentlig er en god og konstruktiv måde at gøre tingene på, men vi er altså ikke tilhængere af, at vi bare lægger armene over kors og siger, at Domstolen kan vi ikke bruge til noget.